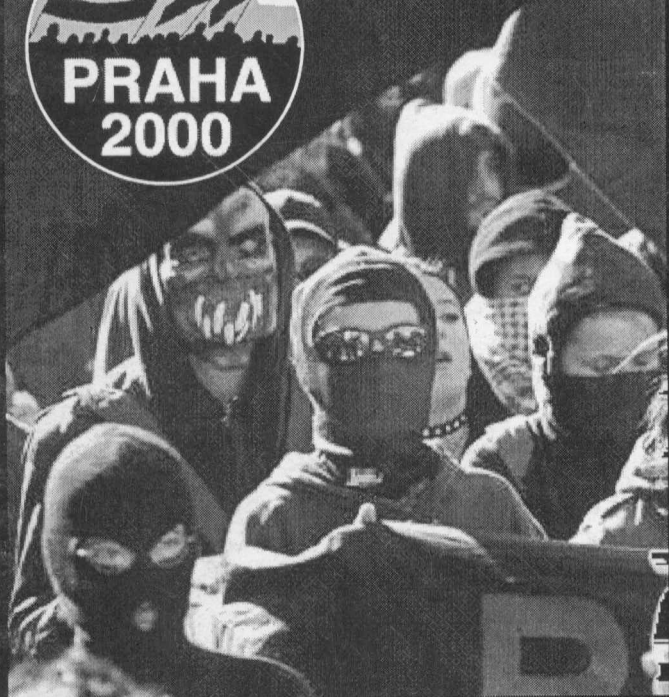

ΠΡΑΓΑ 2000

Από τη διαμαρτυρία
στην εξέγερση

κύκλος της φωτιάς

... Ωστόσο, μπροστά στο ζοφερό μέλλον που προετοιμάζουν τα αφεντικά, οι αντιστάσεις και εδώ και παγκόσμια εξακολουθούν να ξεσπούν και να μαίνονται. Οι αναρχικοί, θα είμαστε παντού, πάντοτε και με όλα τα μέσα του αγώνα, εκεί που υπάρχουν οι ευκαιρίες και οι δυνατότητες της αντίστασης, στην κατεύθυνση της ανατροπής και για την προώθηση της συνείδησης πως το κράτος και ο καπιταλισμός δεν έχουν κανένα περιθώριο βελτίωσης... Ο ολοκληρωτικός αφανισμός της κυριαρχίας είναι ο μόνος ευγενής προορισμός της.

A-Nemus

(Αναρχικό Δελτίο Αντιπληροφόρησης και Δράσης νο 6 Μάης 2000)

ΜΕ

ΠΡΑΓΑ 2000

ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ
ΣΤΗΝ ΕΞΕΓΕΡΣΗ

ΚΥΚΛΟΣ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2000

Seattle '99:

Η παγκοσμιοποίηση της αντίστασης...

Ενώ στην Αθήνα δεν είχε σβήσει ακόμα ο απόηχος από την καταστροφική επίθεση που εξαπέλυσαν οι αναρχικοί στο κέντρο της πόλης με την επίσκεψη του "πλανητάρχη" Κλίντον, μια νέα καταστροφική επίθεση εξαπολύθηκε, αυτή τη φορά στο κέντρο της πόλης του Σιάτλ στις ΗΠΑ, με την ευκαιρία της συνόδου του WTO, στις 30 Νοέμβρη '99.

Η καταγραφή βέβαια των βίαιων γεγονότων του Σιάτλ από τα διεθνή ΜΜΕ, δεν ήταν και πολύ καλύτερη από αυτή που επιφύλαξαν τα εγχώρια ΜΜΕ στα γεγονότα της 19ης Νοέμβρη στην Αθήνα... Εξαιτίας όμως και του χώρου όπου εκτυλίχθηκαν (μέσα στις ίδιες τις ΗΠΑ) η παρουσίασή τους ήταν απείρως πιο αποκαλυπτική για το σοκ και την ανασφάλεια που προκαλεί η εκδήλωση της κοινωνικής αντι-βίας στους κυρίαρχους - ακόμα κι όταν αυτά τα γεγονότα, όπως στην περίπτωση του Σιάτλ, προαναγγέλλονται ουσιαστικά από μήνες νωρίτερα... Χαρακτηριστικοί είναι και οι τίτλοι: "Φλόγες του Μίσους" από το Λονδίνο, "Αναρχία στους δρόμους της Αμερικής" από την Αυστραλία, "Το Χάος βασιλεύει στους δρόμους της πόλης" από τοπική εφημερίδα του Σιάτλ κ.ο.κ.

(...)

Η παγκοσμιοποίηση της αντίστασης στην παγκοσμιοποίηση της Κυριαρχίας...

Όπως έδειξε και η αμερικανοδοϊκή επίθεση ενάντια στη Γιουγκοσλαβία, μετά την πρόσφατη ιστορική περίοδο της αδιαμφισβήτητης "εθνικής κυριαρχίας" του κράτους στον κατοχυρωμένο "εθνικό" του χώρο, ανατέλλει μια νέα ιστορική περίοδος, αυτή της παγκόσμιας κυριαρχίας σ' έναν πλανητικό κοσμο-

* Αυτό το κείμενο προέρχεται από τη μπροσούρα BLACK BLOCK ATTACK! (Κύκλος της Φωτιάς, Γενάρης 2000) κι αποτελεί μικρό απόσπασμα από την ελληνική εισαγωγή στο κείμενο της αναρχικής ACME Collective για τα γεγονότα στο Σιάτλ στις 30 Νοέμβρη 1999.

χώρο χωρίς απαραβίαστα εθνικά σύνορα, στο όνομα της "ελεύθερης αγοράς", των "ανθρώπινων δικαιωμάτων" κ.λπ. Όπου τα "εθνικά κράτη" του χθες (και οι πιθανές μητροπόλεις-κράτη του αύριο) θα βρουν τη θέση τους ως αλληλοσυνδεδεμένοι κι αλληλεξαρτώμενοι σχηματισμοί περιφερειακής κυριαρχίας των τοπικών ελίτ, ενσωματωμένοι σ' ένα παγκόσμιο σύστημα ενιαίας κι ολοκληρωτικής κυριαρχίας.

Σε κάθε περίπτωση πάντως, κι απέναντι στη Μοναδική Σκέψη για την παγκοσμιοποίηση μέσω της κυριαρχίας, θεωρούμε -όπως επισημάναμε και στις συναντήσεις μας κατά τη διάρκεια της ιμπεριαλιστικής επίθεσης στα Βαλκάνια-, *ότι η παγκοσμιοποίηση με την έννοια ενός κόσμου που να χωράει άπειρους κόσμους χωρίς σύνορα* αφορά, πάνω απ' όλα, το επαναστατικό όραμα μιας ανθρωπότητας που είναι μία και αδιαίρετη σ' έναν πλανήτη μοναδικό κι αδιαίρετο.

Και αυτή η παγκοσμιοποίηση, είναι μια υπόθεση άμεσα συνδεδεμένη με τούς καθημερινούς αγώνες των εξεγερμένων ανθρώπων που όπου γης επιχειρούν να επανασοικειοποιηθούν και να απαλλοτριώσουν το χρόνο και το χώρο της ζωής που κατακερματίζεται, αλλοτριώνεται και διαλύεται από την Εξουσία, την Ιδιοκτησία και την Οικονομία...

Κατά συνέπεια το ζήτημα είναι αν η παγκοσμιοποίηση θα γίνει από τα πάνω, κάτω, εξουσιαστικά και ιεραρχημένα, με την επιβολή της ιμπεριαλιστικής (αυτοκρατορικής) κυριαρχίας που ασκούν οι υπερεθνικές ή πολυεθνικές πολιτικο-στρατιωτικές και οικονομικές δομές [όπως το G7, το NATO, η NAFTA, η Ε.Ε.,

το ΔΝΤ, η Παγκόσμια Τράπεζα, ο ΠΟΕ κ.λπ.] ή θα προκύψει οριζόντια κι από τα κάτω, μέσα από τα ανταγωνιστικά κι ανατρεπτικά κινήματα που ξεσπούν με πανανθρώπινα και οικουμενικά προτάγματα ενάντια ακριβώς στην παγκοσμιοποίηση της κυριαρχίας.

Κι από αυτή τη σκοπιά νομίζουμε ότι πρέπει να ειπωθεί το Σηάτλ. Πέρα από τις όποιες καθυστερήσεις κι αναχρονισμούς που ακόμα υπάρχουν ανάμεσα στους αντιστεκόμενους, ό,τι καλύτερο συνέβη στο Σηάτλ δεν αφορά μια μάχη οπισθοφυλακής που διεξάγουν ενάντια στην καπιταλιστική παγκοσμιοποίηση οι νοσταλγοί της εθνικής κυριαρχίας έναντι της ανατέλλουσας αυτοκρατορικής, αλλά το σύγχρονο και επίκαιρο πόλεμο που διεξάγεται ανάμεσα στις πολιτικοοικονομικές δυνάμεις που προωθούν την παγκοσμιοποίηση όπως τη γνωρίζουμε σήμερα (από τα πάνω) και στις κοινωνικές δυνάμεις που προωθούν την παγκοσμιοποίηση -έστω και στοιχειακά- όπως πραγματικά την θέλουμε (από τα κάτω).

Απόδειξη ότι οι συναντήσεις αγώνα όπως εκείνη του Σηάτλ, παλιότερα του Άμστερνταμ και του Λονδίνου, κι αύριο σε πλήθος πόλεις της γης πραγματοποιούνται όλο και περισσότερο από κοινωνικές δυνάμεις πολυποίκιλης εθνικής και εθνοτικής καταγωγής στο όνομα ενός κόσμου από όλους και για όλους... Μιά νέα, άτυπη Διεθνής, χωρίς καμιά ιεραρχική δομή και αναγνωρισμένους ηγέτες, αλλά με πρωτοβουλίες και κινητικότητα από τα κάτω και μια αποτελεσματική οριζόντια επικοινωνία κυρίως μέσω του Διαδίκτυου (πρακτική που ξεκίνησαν οι εξεγερμένοι ινδιάνοι από τα βουνά του μεξικάνικου νότου!).

Και αυτή η παγκοσμιοποίηση της αντίστασης είναι ένα ακόμη σημαντικό μήνυμα του Σηάτλ, πλάι σε εκείνο της εξεγερτικής και πολύτροπα βίαιης μεθοδολογίας που όλο και πιο καθαρά αναδύεται σε βάρος του πασιφισμού και της παθητικότητας.

Απέναντι λοιπόν στην Μοναδική Σκέψη για την "ιστορική αναγκαιότητα" της πολιτικής, οικονομικής και πολιτισμικής παγκοσμιοποίησης, οι αντίπαλοι της Νέας Τάξης δεν περιορίζονται βέβαια στο γνωστό εθνικιστικό, συνδικαλιστικό και σταλινικό συνονθύλευμα που δρα ως η οπισθοφυλακή του περασμένου αιώνα. Μέσα από το ετερόκλητο πλήθος των χιλιάδων αντιστεκόμενων του Σηάτλ, όπως και αλλού επίσης, αναδύεται όλο και πιο ορατά η δυνατότητα της πανανθρώπινης αντίστασης στις προδιαγεγραμμένες "ιστορικές νομοτέλειες" της κυριαρχίας με μια αναμφισβήτητη κοινωνική δυναμική, που στην πιο αυθεντική της μορφή και σε πείσμα των χειραγωγών και των συκοφαντών την εκφράζουν οι αυξανόμενα επιθετικές διαθέσεις κι οι εξεγέρσεις των αποκλεισμένων προλετάρων.

"Μια τρομερή παγκόσμια επανάσταση βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη... και οι επιπτώσεις της δεν θα έχουν κανένα ιστορικό προηγούμενο" έγραψε τις μέρες του Σηάτλ ο Τ. Γκίτλιν (ένας καθηγητής στο πανεπιστήμιο της Ν. Υόρκης) υποδηλώνοντας ακριβώς ότι το Σηάτλ δεν σηματοδοτεί ένα ρόγχο του παρελθόντος αλλά ένα σκίρτημα του μέλλοντος.

Σε κάθε περίπτωση, το γεγονός είναι πως αυτές οι μαζικές και μαχητικές εκδηλώσεις αντίστασης πάνω από τα σύνορα κι απέναντι στο συγκεκριμένο σχεδιασμό της παγκόσμιας κυριαρχίας εμπεριέχουν μια δυνητική προοπτική και πρόκληση για τους αντιστεκόμενους σε όλον τον κόσμο κι εναπόκειται στη βούληση και την κριτική τους ικανότητα να αντιλήσουν γόνιμα και διεξοδικά συμπεράσματα από το Σηάτλ, το νέο Σικάγο στο τέλος του 20ού αιώνα.

(...)

Γιατί όπως έγραφαν και οι ίδιοι οι σύντροφοι, ό,τι συνέβη στους δρόμους του Σηάτλ δεν ήταν παρά *μια γεύση από το μέλλον..!*

Εμείς που κάθε γωνιά της γης είναι πατρίδα μας
και κάθε πατρίδα μάς είναι ξένη

A16

Από τις διαδηλώσεις στην Ουάσιγκτον στις 16 & 17 Απρίλη, με αφορμή τη συνδιάσκεψη του ΔΝΤ και της Παγκόσμιας Τράπεζας. Συνολικά συμμετείχαν 15.000 έως 30.000 άνθρωποι, ενώ στο αναρχικό "μαύρο μπλοκ", που ήταν συγκρουσιακό στις διαθέσεις και τις δράσεις του, συμμετείχαν περισσότεροι από 1.000. Οι μπάτσοι συνέλαβαν πάνω από 1.300 άτομα.

Για την ανάπτυξη ενός αντίπαλου δέους στη μοντέρνα τυραννία...

Για "να είμαστε παντού όπου συμβαίνει και να συμβαίνει εκεί που είμαστε"...

Για το πέρασμα από τη διαμαρτυρία στην εξέγερση...

Για την παγκόσμια επανάσταση... Για την Αναρχία....

Καθώς προχωρά η παγκοσμιοποίηση -η νέα μορφή του ιμπεριαλισμού, όπως γράφαμε κατά τη διάρκεια του πολέμου στη Γιουγκοσλαβία- εξοπλισμένη με νέα "οράματα" για τη λεηλασία του πλανήτη μέσα από υπερεθνικούς οικονομικούς οργανισμούς (ΔΝΤ, Παγκόσμια Τράπεζα, ΠΟΕ), με νέα εργαλεία και μηχανισμούς ελέγχου και καταστολής (πληροφορική, γενετική, ηλεκτρονικοί στρατοί), με αναπροσαρμοσμένους θεσμούς και παγκόσμιες στρατηγικές για την επιβολή της τάξης και την εγκληματοποίηση της αντίστασης (διεθνείς "αντιτρομοκρατικές" νομοθεσίες), όπως επίσης και με ένα εκουγχρονισμένο ιδεολογικό οπλοστάσιο -αντλούμενο από τον, αι-

ματοβαμμένο κατά τ' άλλα, ανθρωπιστικό και δημοκρατικό δυτικό πολιτισμό- που θα καθιστά εύπεπτες τις επιχειρήσεις θανάτου που διεξάγονται... καθώς τα κράτη και το κεφάλαιο εξαπολύουν μια παγκόσμια επίθεση με πολιτικούς, στρατιωτικούς και οικονομικούς όρους, το ζήτημα ενός "αντίπαλου δέους", της αντιμετώπισης ενός ανταγωνιστικού κινήματος που θα αγωνίζεται μέσα στη νέα παγκόσμια πραγματικότητα, τίθεται πιο επιτακτικά παρά ποτέ.

Κι αυτό γιατί παράλληλα με την ανάδυση μιας νέας κυρίαρχης ιδεολογίας περί "ανθρωπίνων δικαιωμάτων", "κοινωνίας των πολιτών" και "Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων", "ειρηνευτικών στρατιωτικών αποστολών" και "ανθρωπιστικών πολέμων", "κοινωνιών της καταναλωτικής ευημερίας", "ανάπτυξης, ασφάλειας και εκσυγχρονισμού", επανεμφανίζονται, με το προσωπείο της "αντίστασης" σε όλα αυτά, οι υποβαθμισμένοι υπηρέτες του καθεστώτος: εθναμίοντες, παπάδες, εργάτοπατέρες κλπ. Απ' τη μια μεριά για να διαπραγματευτούν τη δική τους είσοδο στη νέα εποχή της παγκοσμιοποιημένης εξουσίας, απ' την άλλη για να εγκλωβίσουν στις σκουριασμένες αλυσίδες τους τις αυθεντικές κοινωνικές αντιστάσεις, εξαγοράζοντας έτσι μια θέση στο παιχνίδι της κυριαρχίας ως στυλοβάτες της συναίνεσης και εγγυητές της νομιμότητας. Χρησιμοποιούν συνθήματα όπως η "εθνική ομοψυχία" ή η "εθνική οικονομία", θάβοντας τον ταξικό ανταγωνισμό και προβάλλοντας σύμβολα κάποιας υπέρ-ταξικής ψευδοκοινότητας.

Μέσα σ' αυτή την πραγματικότητα επιβεβαιώνονται όλο και περισσότερο οι αγώνες που έχουν χαρακτηριστικά ρήξης με κάθε μορφή της κυριαρχίας, που αντλούν την ταυτότητά τους από τη ριζική άρνηση αυτού του συστήματος και προτάσσουν την καθολική καταστροφή του, χωρίς αυταπάτες για περιθώρια διαπραγμάτευσης με θεσμούς που παρατείνουν την επιβίωση σ' έναν κόσμο άδειο από ζωή κι ελευθερία. Ακόμα πιο ορατή όμως γίνεται και η ε-

Αυτό το κείμενο-κάλεσμα για συμμετοχή των αναρχικών στις κινητοποιήσεις στην Πράγα ενάντια στη Σύνοδο του ΔΝΤ και της Παγκόσμιας Τράπεζας δημοσιεύτηκε στο ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΑΝΤΙ-ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΗΣ νο 7, το Σεπτέμβρη του 2000, απ' όπου και το αναδημοσιεύουμε.

πιθυμία για την ανάπτυξη αυτού του ανταγωνιστικού πόλου μέσα στο νέο παγκόσμιο τοπίο, για την επικοινωνία των διαφορετικών αγώνων και τη δυνατότητα συντονισμού τους.

Έκφραση μιας τέτοιας προοπτικής πέραν του "καλού" και του "κακού" (δηλ. την υπεράσπιση του παλιού κόσμου ή τον εκσυγχρονισμό του), με τη δημιουργία γεγονότων παγκόσμιας απήχησης, αντιπροσωπεύουν οι εξεγερτικές στιγμές που σημάδεψαν τις κινητοποιήσεις στο **Άμστερνταμ**, το **Λονδίνο**, το **Σηάτλ** και την **Ουάσιγκτον**. Είναι το στίγμα μιας νέας απειλής από τα κάτω, κόντρα στην ηττοπάθεια και την πολυδιαφημισμένη παντοδυναμία της νέας τάξης.

Συγκρούσεις που ξεσπούν με κάθε ευκαιρία, όπως για παράδειγμα εκεί όπου συνεδριάζουν υπερεθνικοί οικονομικοί και πολιτικοί μηχανισμοί για την προώθηση της παγκοσμιοποίησης. Συγκρούσεις που αποτελούν στιγμές του κοινωνικού πολέμου που διεξάγεται καθημερινά σε κάθε γωνιά του πλανήτη,

και στον οποίο εμπεριέχεται κάθε μικρή ή μεγάλη πράξη αντίστασης ενάντια στο Κράτος και τα αφεντικά. Πρόκειται για τον κοινωνικό πόλεμο που εκδηλώθηκε με τις επιθετικές δράσεις στους δρόμους της **Αθήνας** τη νύχτα της επίσκεψης του Κλίντον, με τη μαχητική κατάληψη του UNAM στην **Πόλη του Μεξικό**, με τα πυρπολημένα κρατικά κτίρια στην πρωτεύουσα του **Περου** και με τον ιθαγενικό ξεσηκωμό που σάρωσε τη χώρα του **Εκουαδόρ**... Τον ίδιο πόλεμο που μαίνεται στις σύγχρονες μετροπόλεις ανάμεσα στους αποκλεισμένους προλετάριους και τους ενσωματωμένους του συστήματος, ανάμεσα στη νεολαία και την αστυνομία, στους αγώνες των κινημάτων που ξεσπούν ενάντια στα αναδιарθρωτικά σχέδια των αφεντικών στους χώρους της εκπαίδευσης και της εργασίας. Τον ίδιο πόλεμο που έχει τους φυλακισμένους μαχητές του, τους πολιτικούς κρατούμενους στην Ελλάδα, στην Τουρκία, στην Ευρώπη-Φρούριο, τους μαύρους επαναστάτες και ινδιάνους αιχμάλωτους στις ΗΠΑ.

*

Μπροστά στην επόμενη συνάντηση του ΔΝΤ και της Παγκόσμιας Τράπεζας από τις 26 έως τις 28 Σεπτεμβρίου, αυτή τη φορά στην **Πράγα**, σε άλλο ένα πεδίο για τις μπίζνες των "αναπτυγμένων ευρωπαίων και αμερικανών συμμάχων", οργανώνονται πρωτοβουλίες με σκοπούς που ξεκινούν από τη διαμαρτυρία και φτάνουν στην πρόκληση γεγονότων και την παρεμπόδιση της συνδιάσκεψης.

Οι αναρχικοί έχουμε κάθε λόγο να είμαστε και πάλι εκεί...

- Γιατί είναι μια ευκαιρία να συναντηθούμε με τους συντρόφους μας που θα καταφθάσουν από όλο τον κόσμο, να προωθήσουμε διαρκείς συνθήκες επικοινωνίας των αγώνων σε επίπεδο αντιπληροφόρησης, αλληλεγγύης και ανταλλαγής εμπειριών, και να δημιουργήσουμε άμεσα στιγμές κοινωνικής αντεπίθεσης.

- Γιατί μας ενδιαφέρει η ανάπτυξη ενός πολύμορφου ανταγωνιστικού κοινωνικού κινήματος με χαρακτήρα αντιεθνικιστικό, αντιεξουσιαστικό και αντικαπιταλιστικό, η διεθνοποίηση του οποίου, σήμερα ιδιαίτερα, είναι απαραίτητη όσον αφορά την ποιότητα

και την αποτελεσματικότητά του, ενάντια στην παγκοσμιοποίηση των αφεντικών και ενάντια σ' όσους την "αντιπαλεύουν" από μια πατριωτική θέση. Γιατί θέλουμε ένα κίνημα αυτοοργανωμένο και ανατρεπτικό, και περισσότερο από το να το φανταζόμαστε μας ενδιαφέρει να δρούμε προς αυτή την κατεύθυνση.

- Γιατί οι διασκέψεις του ΔΝΤ και της Παγκόσμιας Τράπεζας, και γενικά οι τελετές των αφεντικών, προκαλούν την δυσαρέσκεια ή την οργή χιλιάδων ανθρώπων. Γιατί το ΔΝΤ και η ΠΤ αποτελούν εργαλεία για την προώθηση της παγκοσμιοποίησης και είναι υπεύθυνοι για τις ολέθριες συνέπειές της στους ανθρώπους και τη φύση, όπως αυτές εκφράζονται στα διαφορετικά σημεία του πλανήτη, είτε με την οικονομική ανάπτυξη είτε με τις πολεμικές καταστροφές, με τα κύματα των προσφύγων και την εξαθλίωση των προλεταρίων, με τις συνθήκες εκμετάλλευσης και καταπίεσης που ασκούνται καθημερινά και παντού.

- Γιατί στο ετερόκλητο πλήθος που συγκεντρώνεται

στις "διεθνείς ημέρες δράσης", μπορούμε να διακρίνουμε μια ποικιλία ομάδων και ατόμων που παλεύουν με διαφορετικές αιχμές -όπως την ανεργία, το ρατσισμό, τις κοινωνικές διακρίσεις, την οικολογία κλπ.- και που, βρισκόμενοι μαζί στο δρόμο, έχουν την ευκαιρία να κάνουν έμπρακτα βήματα ξεπεράσματος των συμβιβασμών, των περιχαράκώσεων και των μονοθεματισμών.

Διακρίνουμε ακόμα μια νεολαία που ασφυκτιά στα περιθώρια ζωής των σύγχρονων μεγαλουπόλεων, τμήματα της κοινωνίας που το σύστημα εγκληματοποιεί για να επιβιώνουν φρουρούμενα στις παρυφές των τειχών που χτίζει γύρω από τα εμπορικά του κέντρα, και που μέσα από αυτές τις κινητοποιήσεις εκδηλώνουν μαχητικά μια νέα μορφή πολιτικοποίησης, ενάντια στην απορρόφηση ή τη συντριβή τους από τη σύγχρονη μορφή της κυριαρχίας, τις αξίες και τους ρόλους που επιβάλλει. Μια "πολιτικοποίηση" που γεννιέται στα συντρίμια της προηγούμενης εποχής των εξαντλημένων πασιφιστικών ψευδαισθήσεων και των καταναλωμένων συντεχνιακών αιτημάτων, και γι αυτό ολόένα και πιο σαρωτική στον ορισμό των στόχων της, πιο παγκόσμια στην έκφραση, πιο ανεξέλεγκτη στη δράση, πιο ρευστή στην οργάνωση και με λιγότερες αναστολές ως προς την επιθετικότητά της.

- Γιατί εξαρτάται από τους ίδιους τους εξεγερμένους η όξυνση του κοινωνικού ανταγωνισμού και μέσα στις διεθνείς συγκεντρώσεις, το να μετατρέψουν ένα κλίμα αμφισβήτησης που εμφανίζεται από παντού σε κοινωνική έκρηξη. Εξαρτάται από του ίδιους τους αγωνιστές να αποκαλύψουν τη ματαιότητα των αυτοπεριορισμών και της απεύθυνσης στις "ευαίσθητες" ενός πάνοπλου συστήματος, να αναδείξουν ότι η αντίσταση στο Κράτος και το κεφάλαιο όχι μόνο συμπεριλαμβάνει όλα τα προσφερόμενα μέσα του αγώνα αλλά ανακαλύπτει και νέα.

- Γιατί όπως έχουμε μια απάντηση για τον καπιταλισμό, έτσι έχουμε μια απάντηση και για όσους διαμεσολαβούν τα συμφέροντα της ασφάλειας του κράτους στο εσωτερικό των κινημάτων: τα κόμματα, τα συνδικάτα και τις κρατικοδίαιτες οργανώσεις που σπεύδουν να χειραγωγήσουν και να ενσωματώσουν ο,τιδήποτε ζωντανό δημιουργείται κοινωνικά.

Γιατί όπως έδειξε αφενός η τακτική των αναρχικών ομάδων στις 19 Νοέμβρη στην Αθήνα, και αφετέρου η τακτική του αναρχικού "μαύρου μπλοκ" στις 30 Νοέμβρη στο Σηάτλ, δεν υπάρχει καλύτερος τρόπος από την εφαρμογή -και όχι βέβαια την επίκληση- ενός ανατρεπτικού σχεδίου, για να χτυπήσεις τις πολιτικές και οικονομικές ελίτ, και ταυτόχρονα να κάνεις ευδιάκριτη και καταλυτική την παρουσία σου μέσα σ' ένα συνονθύλευμα σταλινικών, εθνικιστών ή ειρηνιστών διαμαρτυρούμενων.

Γιατί όταν δυναμικές και αποφασισμένες μειοψηφίες ξέρουν να εντοπίζουν τους στόχους τους, τους φίλους και τους αντίπαλους, όχι μόνο δεν φοβούνται να κινηθούν ανάμεσα σε δυνάμεις διαφορετικές ή και εχθρικές, αλλά αντίθετα η δράση τους μπορεί να καθορίζει τα γεγονότα. Να γελοιοποιεί τα σχέδια της καταστολής, να ξεσηκώνει και να απελευθερώνει τις πιο ριζοσπαστικές διαθέσεις, να μετατρέπει τελικά την παρουσία χιλιάδων ανθρώπων στους δρόμους σε αυτό που θα έπρεπε να είναι: ένας ευνοϊκός παράγοντας για τη διασάλευση της τάξης των κυρίαρχων.

- Γιατί δεν είμαστε καθόλου πρόθυμοι να λύσουμε τα προβλήματα του καπιταλισμού, εξωραϊζοντάς τον με "δημιουργικές" προτάσεις. Γιατί δεν μας ενδιαφέρουν οι πλαστικές εγχειρήσεις στο δημοκρατικό προσωπείο της δικτατορίας των κρατικών συνασπισμών. Γιατί δεν θέλουμε να ζήσουμε πιο "ανθρώπινα" μέσα στον εφιαλτικό τους κόσμο, αλλά να ζήσουμε χωρίς αυτούς. Γιατί στο περιβάλλον της παγκόσμιας αντίστασης που διαμορφώνεται βρίσκουμε τους κοινωνικούς και ταξικούς μας συμμάχους, για να μετατρέψουμε τις αλαζονικές συναντήσεις των αφεντικών σε γιορτές εξέγερσης...

- Γιατί τα αφεντικά, οι θεσμοί και τα σύμβολά τους δεν είναι απρόσβλητα και γιατί είναι ωραία όταν γίνονται στόχοι της οργής μας.

Και εδώ και παντού...

We will burn your fucking banks!

σύνθημα των αναρχικών στο Σηάτλ

**Μπροστά στις κινητοποιήσεις για τη συνάντηση του Δ.Ν.Τ.
και της Παγκόσμιας Τράπεζας στις 26 Σεπτέμβρη στην ΠΡΑΓΑ...**

**Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ**

ΕΚΔΗΛΩΣΗ - ΠΡΟΒΟΛΗ ΒΙΝΤΕΟ

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, ΤΟ ΣΗΑΤΛ, ΤΗΝ ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ & ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ

ΣΤΟ ΚΑΤΕΙΛΗΜΜΕΝΟ ΚΤΙΡΙΟ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΛΕΛΑΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ 37

ΤΡΙΤΗ 12 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ, 7:00 μμ

ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΟΙ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΙ

Το κείμενο που ακολουθεί συντάχθηκε μετά από δύο συζητήσεις στην Αθήνα και μοιράστηκε μεταφρασμένο στην Πράγα

ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΣΤΗΝ ΕΞΕΓΕΡΣΗ

Χρόνος: 26 Σεπτέμβρη 2000. Τόπος: Πράγα, Τσεχία.

Ο παγκόσμιος καπιταλισμός γιορτάζει... Συνδιάσκεψη του ΔΝΤ και της Παγκόσμιας Τράπεζας. Τα αφεντικά του πλανήτη συναντιούνται για να προωθήσουν την παγκοσμιοποίηση της οικονομίας και να καθορίσουν εκ νέου τη στρατηγική και τα σχέδιά τους για τη διεύρυνση της κυριαρχίας τους. Θριαμβολογώντας για το νέο πεδίο που ανοίγεται στον καπιταλισμό, θα μετρήσουν πόσα κεφάλια προλετάρων θα πρέπει να πατηθούν και πόσα εκτάρια γης θα πρέπει να απογυμνωθούν για να χτίσουν και να απολαύσουν το θαυμαστό καινούριο κόσμο τους, την «παντοδύναμη και αδιαμφισβήτητη» νέα τάξη τους.

Ο παγκόσμιος καπιταλισμός φοβάται... Τα αφεντικά και το τσέχικο κράτος, σε συνεργασία με τα πιο οργανωμένα σε θέματα καταστολής ευρωπαϊκά κράτη και τις ΗΠΑ, προετοιμάζονται εδώ και μήνες για να αντιμετωπίσουν τους χιλιάδες διαδηλωτές που θα συρρεύσουν κατά τη διάρκεια της συνδιάσκεψης στην Πράγα. Μπάτσοι και σωματοφύλακες εκπαιδεύονται ειδικά για τη διαφύλαξη της ασφαλούς διεξαγωγής του συνεδρίου και για την καταπολέμηση των επαπειλούμενων ταραχών στους δρόμους της Πράγας.

Ως αναρχικοί - αντιεξουσιαστές που δρούμε στα πεδία του κοινωνικού πολέμου στην Ελλάδα, αντιλαμβανόμαστε τη σημασία της παγκοσμιοποίησης του αγώνα, ενάντια στην παγκοσμιοποίηση που προωθούν οι εξουσιαστές. Στόχος μας είναι να επαληθεύσουμε τους χειρότερους φόβους των αφεντικών. Με τις εμπειρίες προηγούμενων αγώνων, ερχόμαστε στην Πράγα για να βρούμε τους συντρόφους μας απ' όλο τον κόσμο, να σαμποτάρουμε τη συνάντηση του ΔΝΤ και της ΠΤ, να πραγματώσουμε μαζί την εξέγερση στους δρόμους της Πράγας.

Για μας, δεν θα είναι ποτέ αρκετή η διαμαρτυρία απέναντι στους εκπρόσωπους του Κράτους και του Κεφάλαιου. Και όσο για τους εθνικιστές, τους σταλινικούς, τους κομματικούς, αυτούς που συστρατεύονται με το καθεστώς, ακόμα και με το προσωπείο της «αντίστασης», εμποδίζοντας να εκφραστούν οι δυνάμεις της ανατροπής, είναι κι αυτοί επίσης κοινωνικοί και ταξικοί εχθροί μας.

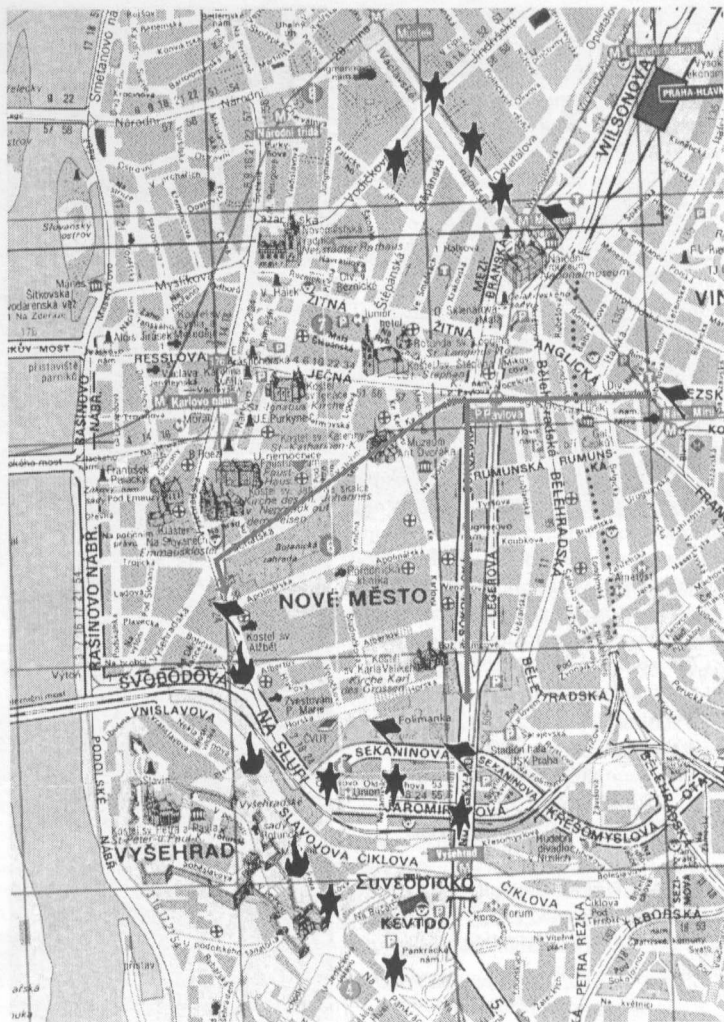
Την κρίσιμη στιγμή δεν θα φοβηθούμε κανέναν τους. Η Πράγα θα γίνει μαύρη και κόκκινη...

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ
ΚΕΦΑΛΑΙΟ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ
ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Αθήνα - Πράγα, 22 Σεπτέμβρη 2000,
Εξεγερμένοι Προλετάριοι

HOLIDAYS IN PRAGUE

ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ
ΣΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗ

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ που συγκλόνισαν την πόλη της Πράγας συνέβησαν στις 26 Σεπτεμβρίου 2000. Το σχέδιο της INPEG (Πρωτοβουλία Εναντία στην Οικονομική Παγκοσμιοποίηση) περιλάμβανε μια μεγάλη συγκέντρωση στην πλατεία Ναμέστι Μίρου στις 9 το πρωί, την ίδια ώρα δηλαδή που ξεκινούσε η συνδιάσκεψη του ΔΝΤ και της Παγκόσμιας Τράπεζας, και στη συνέχεια μια διαδήλωση που θα χωριζόταν σε τρία κομμάτια, τα οποία θα προσέγγιζαν από διαφορετικά σημεία το συνεδριακό κέντρο. Τα τρία αυτά μπλοκ ήταν το “μπλε”, το “κίτρινο” και το “ροζ”, ενώ στο καθένα απ’ αυτά, οι διαδηλωτές της εμπροσθοφυλακής κρατούσαν και την αναλόγου χρώματος σημαία. Στο “κίτρινο” προπορεύονταν Ιταλοί αυτόνομοι της ομάδας Ya Basta και ακολουθούσαν άλλες αριστεριστικές ομάδες και οργανώσεις. Το “ροζ” αποτελούνταν από λίγα συνδικάτα και κόμματα καθώς επίσης από ειρηνιστικές και εναλλακτικές ομάδες τύπου reclaim the streets. Στο “μπλε” μπλοκ συμμετείχαν αναρχικοί και αντιεξουσιαστές από πολλές χώρες. Μπροστά ήταν οι Τσέχοι σύντροφοι, οι οποίοι είχαν απευθύνει το κάλεσμα για τη συγκρότηση του Μαυροκόκκινου Επαναστατικού Αντικαπιταλιστικού Μπλοκ στα πλαίσια της “μπλε” πορείας, και ακολουθούσαν αναρχικά μπλοκ από την ανατολική Ευρώπη, τα Βαλκάνια, τη δυτική Ευρώπη και τέλος οι Γερμανοί αυτόνομοι. Ο αριθμός των συντρόφων του “μπλε” μπλοκ έ-

φθανε τις 3.000, ενώ όλων των διαδηλωτών ήταν περί τις 15.000. Η πορεία είχε απαγορευτεί από την κυβέρνηση, ενώ το κέντρο της πόλης είχε σχεδόν εκκενωθεί από τους κατοίκους του. Σε πολλούς εργαζόμενους της Πράγας είχαν δοθεί άδειες από τις δουλειές τους και τα σχολεία θα παρέμεναν κλειστά έως τις 28 Σεπτ.

Μέχρι τη ζώνη αποκλεισμού του κογκρέσου όπου διεξαγόταν η σύνοδος, η παρουσία της αστυνομίας ήταν σχετικά διακριτική. Στο "μπλε" μπλοκ όλοι πορεύονταν γρήγορα και ανυπόμονα, ενώ ακούγονταν αναρχικά συνθήματα σε πολλές γλώσσες, με κυρίαρχα τα διεθνή Viva-Viva la Revolution και Internationale Solidarita που φώναζαν όλοι μαζί υψώνοντας τις γροθιές τους και χτυπώντας τις σημαίες στο δρόμο. Ταυτόχρονα γράφονταν συνθήματα στους τοίχους ενάντια στο κράτος και το κεφάλαιο και για αλληλεγγύη στους πολιτικούς κρατούμενους.

Όταν τα τρία μπλοκ έφτασαν μπροστά στις αστυνομικές δυνάμεις που φρουρούσαν τα περάσματα προς το κογκρέσο, έγιναν τα εξής:

-Το "ροζ" ακινητοποιήθηκε κι έμεινε άπραγο επιδιδόμενο σε διάφορα happenings. Κάποια στιγμή αποχώρησε έχοντας αρκετούς τραυματιές, δεχόμενο επίθεση της αστυνομίας, αφού πρώτα ορισμένοι Τούρκοι κομμουνιστές και νεολαίοι, παρά τις διαμαρτυρίες των υπόλοιπων, εξαπέλυσαν πέτρες στους μπάτσους που έφραζαν το δρόμο.

-Το "κίτρινο", σταμάτησε στη γέφυρα Νούσλε. Οι Ιταλοί αυτόνομοι του Ya Basta είχαν δηλώσει ότι αυτοί, και μόνον αυτοί, θα συγκρούονταν με την αστυνομία, σώμα με σώμα και αποκλειστικά με το δικό τους χαρακτηριστικό εξοπλισμό (ασπίδες, σαμπρέλες κλπ), πράγμα που όντως συνέβη και κράτησε περίπου δύο ώρες με ορισμένους εκατέρωθεν τραυματισμούς. Ύστερα και από αυτό οι Ya Basta ανακοίνωσαν στους υπόλοιπους αριστεριστές, που παρακολουθούσαν αμέτοχοι με ανέξοδο ενθουσιασμό, την αποχώρησή τους για να μη χάσουν ...το τρένο της επιστροφής! Αποχωρώντας συμπιέσαν φυσικά και όλους τους υπόλοιπους που από μόνοι τους δεν ήξεραν φαίνεται τι να κάνουν.

-Αντίθετα, το "μπλε" μπλοκ των αναρχικών, μόλις αντίκρισε τις πρώτες παρατεταγμένες διμοιρίες, στη συμβολή των οδών Λουμίροβα και Κρόκοβα εφόρμησε σύσσωμο καταπάνω τους με ξύλα, πέτρες και βόμβες μολότοφ, φωνάζοντας ...No Pasaran! Στην πρώτη αυτή επίθεση, οι σύντροφοι παρέσυραν τα κιγκλιδώματα των μπάτσων και κατάφεραν να τους αποσπάσουν μερικά γκλόμπς, κράνη και ασπίδες. Εκείνοι άρχισαν να απαντούν με κροτίδες, καπνογόνα και μια αντλία νερού, για να συγκρατήσουν τις αλλεπάλληλες εφόδους που δέχονταν. Μια ομάδα αναρχικών ανέβηκε στο λόφο που χώριζε την πορεία από το κογκρέσο, και από ύψος πια εκτόξευε πέτρες και μολότοφ στα τσέχικα MAT που βρίσκονταν κάτω στο δρό-

Αυτό το κείμενο για τα γεγονότα που ξέσπασαν στην Πράγα ενάντια στη Σύνοδο του ΔΝΤ και της ΠΤ δημοσιεύτηκε σε μια ειδική ενημερωτική έκδοση του ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ ΑΝΤΙΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΗΣ τον Οκτώβριο του 2000, απ' όπου και το αναδημοσιεύουμε.

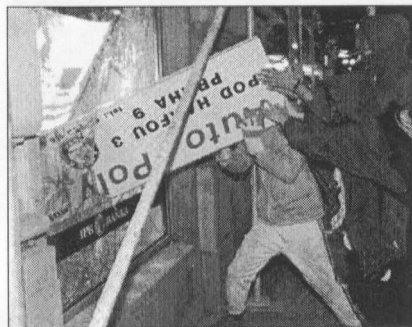
μο. Οι μπάτσοι, αιφνιδιάσμενοι, προσπαθούσαν να ανασυνταχθούν και να σβήσουν ορισμένους συναδέλφους τους, ενώ επιπλέον διμοιρίες έσπευδαν να τους ενισχύσουν, αφού ο κόσμος της πορείας είχε πια εξαπλωθεί, καταλαμβάνοντας το δρόμο, το ύψωμα και ένα διπλανό πάρκο. Σύντομα όλη η περιοχή πνίγηκε στα δακρυγόνα, τα περισσότερα όμως από τα οποία ο αέρας τα γύριζε προς το κτήριο του κογκρέσου. Μέσα στους καπνούς διακρινόταν η "Ultra Infernal Noise Brigade", μια μπάντα αναρχικών από το Σηάτλ που δεν σταμάτησε λεπτό να χτυπά τα τύμπανα δίνοντας ρυθμό στη σύγκρουση. Πολλοί ξήλωναν τον πλακόστρωτο δρόμο και κουβαλούσαν πέτρες μπροστά, ενώ άλλοι μετέφεραν τους τραυματίες από τις πέτρες και τα δακρυγόνα πίσω όπου υπήρχαν γιατροί.

Μετά από τρεις περίπου ώρες συγκρούσεων σ' εκείνο το σημείο, πολλές ομάδες των αναρχικών αποφάσισαν να αποχωρήσουν αναζητώντας άλλες διαδρομές προς το συνεδριακό κέντρο. Παράλληλα, έμεινε ένα τελευταίο τμήμα συντρόφων του "μπλε" μπλοκ, που σε ένα πρόχειρο οδοφράγμα προσπαθούσε να καθυστερήσει την επέλαση της αστυνομίας. Σπάστηκε ένα περιπολικό και ο οδηγός του ξυλοκοπήθηκε. Τελικά, μαζί με τις διμοιρίες κινήθηκαν και δύο αύρες που διέλυσαν το οδοφράγμα, επιτρέποντας στους μπάτσους να επιτεθούν κυνηγώντας τον κόσμο μέσα στο πάρκο και κάνοντας συλλήψεις. Ένα μέρος του "μπλε" μπλοκ ανασυντάχθηκε 500 μέτρα πιο κάτω, στήνοντας νέα οδοφράγματα κοντά στις σιδηροδρομικές γραμμές. Από ένα τρένο που περνούσε, κάποιοι Ισχυοί χαιρετούσαν με υψωμένες γραθιές σε μια σπάνια στιγμή εγκαρδιότητας ανάμεσα σε ντόπιους και διαδηλωτές.

Ουσιαστικά, το "μπλε" μπλοκ είχε πια διαλυθεί σε πολλές επιμέρους ομάδες. Η μια απ' αυτές κράτησε τα οδοφράγματα για δύο ακόμα ώρες, αντιμετωπίζοντας με πέτρες τις διμοιρίες και τις αύρες. Άλλες διάσπαρτες ομάδες αναρχικών εντόπιζαν αυτοκίνητα με σύνεδρους που εγκατέλειπαν το κογκρέσο και τα έσπαγαν. Μερικοί σύντροφοι άνοιξαν τις πόρτες μιας λιμουζίνας και τραβώντας τους σύνεδρους από τις γραβάτες τούς πέταξαν στο δρόμο. Ένα άλλο πολυτελές αμάξι, που είχε εγκαταλειφθεί εσπευσμένα, καιγόταν κάτω από μια γέφυρα. Τα περιπολικά άλλαζαν κατεύθυνση και φεύγαν ολοταχώς, αφήνοντας τους σύνεδρους στην τύχη τους. Ο αριθ-

μός των κατεστραμμένων αυτοκινήτων που εξυπηρετούσαν τα μέλη του ΔΝΤ παρέμεινε άγνωστος, αλλά εκτιμάται ότι ήταν πολλά. Αναφέρθηκαν επίσης αρκετοί τραυματισμοί συνέδρων, σε μια πόλη που στους τοίχους της έβλεπες παντού το σύνθημα Eat the Rich! Μια μεγάλη ομάδα συντρόφων από διάφορες χώρες, η οποία είχε αποκοπεί από το "μπλε" μπλοκ, κατάφερε να βρει έναν ελεύθερο δρόμο προς το κοιγκρέσο, αξιοποιώντας το γεγονός ότι αρκετές διμοιρίες είχαν μετακινηθεί στη γύρω περιοχή. Εκεί ενώθηκε με άλλους συντρόφους που έφευγαν από τα οδοφράγματα και όλοι μαζί, 150 άτομα περίπου, αφού καταδίωξαν τους λιγιστούς αστυνομικούς που φρουρούσαν εκείνο το σημείο, κατέλαβαν αιφνιδιαστικά το προαύλιο του κοιγκρέσου. Βρισκόμενοι σε απόσταση αναπνοής από έντρομους συνέδρους, πετροβόλησαν το γυάλινο κτήριο, καθώς επίσης τα παρακείμενα αυτοκίνητα των συνέδρων, των διπλω-

ματικών αποστολών και των ειδησεογραφικών δικτύων, όπως του CNN. Στην αντεπίθεση των ΜΑΤ συνελήφθησαν δύο διαδηλωτές, από τους οποίους ο ένας έπεσε αναίσθητος από τα χτυπήματα που δέχθηκε. Δημοσιογράφοι που βρίσκονταν μέσα στο κογκρέσο ανέφεραν ότι πολλοί σύνεδροι βρίσκονταν σε κατάσταση υστερίας για αρκετές ώρες αργότερα. Ο αριθμός των τραυματισμένων αστυνομικών έφθανε τους 60, ενώ τη νύχτα οι πληροφορίες των δημοσιογράφων τους ανέβαζαν σε 100.

Το απόγευμα, 1.000 περίπου διαδηλωτές από το "μπλε", το "κίτρινο" και το "ροζ" μπλοκ συγκεντρώθηκαν στην πλατεία Βεντσεσλάς όπου βρίσκεται η Όπερα, με σκοπό να παρεμποδίσουν μια συναυλία που θα γινόταν προς τιμή των συνέδρων. Η συναυλία φυσικά ποτέ δεν έγινε και οι σύνεδροι δεν εμφανίστηκαν. Μόλις νύχτωσε, έφτασε με πορεία ένα τμήμα του "μπλε" μπλοκ, αποτε-

λούμενο από τους συντρόφους που είχαν εισβάλει στο προαύλιο του κογκρέσου και από άλλες ομάδες διαδηλωτών με τις οποίες είχαν ενωθεί στο δρόμο. Αφού είχαν διασχίσει πριν ένα μεγάλο μέρος της πόλης, σπάζοντας και τρεις τράπεζες, μπήκαν στην πλατεία ανεμίζοντας τη μπλε σημαία και χτυπώντας τα τύμπανα. Εκεί ενώθηκαν και με άλλες ομάδες του "μπλε" μπλοκ που περίμεναν και επιτέθηκαν μαζί στα καταστήματα McDonald's και Kentucky Fried Chicken. Αμέσως, ισχυρές δυνάμεις της αστυνομίας άρχισαν να κινούνται προς την πλατεία. Οι αναρχικοί που είχαν κατέβει στο δρόμο αντιστέκονταν πετώντας πέτρες, ενώ οι αριστεριστικές οργανώσεις έσπευδαν να εγκαταλείψουν την "εμπόλεμη ζώνη" όσο το δυνατόν γρηγορότερα. Οι μπάτσοι επιτέθηκαν μαζικά και συντονισμένα με δακρυγόνα και γκλομπς, διαλύοντας τις τελευταίες ομάδες του "μπλε" μπλοκ, που υποχωρώντας έσπασαν τα τζάμια μιας αντιπροσωπείας της Mercedes. Στην ίδια περιοχή χτυπήθηκε επίσης και ένα πούλμαν που μετέφερε συνέδρους σε επίσημο δείπνο. Η κυκλοφορία στην πόλη είχε διακοπεί και γενικά επικρατούσε το Χάος. Σε αυτό το σημείο της νύχτας όμως, μετά τα γεγονότα στην Βεντσεσλάς, η αστυνομία ανασυντάχθηκε και η στρατηγική της άλλαξε. Από την άκαρπη, εκ των πραγμάτων, προσπάθειά της να αποφύγει τις ταραχές και από τον αρχικό της αιφνιδιασμό εξαιτίας της ανεξέλεγκτης δράσης των αναρχικών διαδηλωτών, πέρασε στην άγρια καταστολή και την τρομοκρατία. Είχε γίνει πια ορατό ότι η κατάσταση στο κέντρο της πόλη ήταν εκτός ελέγχου και δεν θα εκτονωνόταν, καθώς οι αναρχικοί δεν εγκατέλειπαν τους δρόμους. Εξάλλου απέμεναν άλλες δύο μέρες για το συνέδριο και οι σύνεδροι είχαν κλειστεί ήδη στα ξενοδοχεία τους, πολλά από τα οποία πολιορκούνταν επίσης από διάφορες ομάδες ακτιβιστών. Πάνω από την Όπερα οι δρόμοι γέμισαν από κλούβες που κατέφθαναν από παντού με τις σειρήνες να ουρλιάζουν. Το ελικόπτερο που πετούσε από το πρωί πάνω από την πόλη, έριχνε τους προβολείς του στους σκοτεινούς δρόμους για να εντοπίζεται ο κόσμος που διαλυόταν σε μικρές ομάδες. Εμφανίστηκε επιπλέον ένα άλλο είδος μπάτσων, κάτι σαν Robocops με κουκούλες... Μέχρι αργά το βράδυ γίνονταν μαζικές συλλήψεις. Στις γωνίες των δρόμων μαζί με τους ασφαλίτες παραμόνευαν και φασίστες...

Την επόμενη μέρα, 27 Σεπτεμβρη, επικρατούσε η ατμόσφαιρα κρατικής τρομοκρατίας και αντεκδίκησης που κλιμακώθηκε την προηγούμενη νύχτα. Παντού υπήρχαν κουκουλοφόροι μπάτσοι. Νωρίς τα ξημερώματα ακτιβιστές είχαν επιτεθεί στο ξενοδοχείο Hilton, την ώρα που θα έβγαιναν οι σύνεδροι. Από την πλατεία Namesti Miru ξεκίνησε μια πορεία αλληλεγγύης στους συλληφθέντες. Η αστυνομία την περικύκλωσε αμέσως και εγκλώβισε τους διαδηλωτές για ώρες στο ίδιο σημείο. Οι πληροφορίες για τους εκατοντάδες συλληφθέντες ήταν ελάχιστες. Ακόμη και οι δικηγόροι δεν μπορούσαν να μάθουν πόσοι ακριβώς ήταν και πού κρατούνταν. Ένα παλιό εργοστάσιο που χρησιμοποιούνταν για τη συνεύρεση των διαδηλωτών εκκενώθηκε και πολλοί από αυτούς που βρίσκονταν μέσα συνελήφθησαν. Δεν υπήρχε πια κανένας χώρος, είτε για ενημέρωση είτε για να ξεκινήσουν πρωτοβουλίες αντίστασης. Στην Πράγα υπήρχε ουσια-

στικά ένα καθεστώς Έκτακτης Ανάγκης. Εξακολουθούσε να ισχύει η απαγόρευση κάθε πορείας ή συγκέντρωσης, μόνο που τώρα εφαρμόζοταν αποτελεσματικά...

Στις 28 Σεπτεμβρίου ανακοινώθηκε ότι η συνδιάσκεψη του ΔΝΤ και της Παγκόσμιας Τράπεζας ματαιώθηκε μετά την πρώτη μέρα των ταραχών, κυρίως γιατί οι συνέδροι δεν είχαν καμιά όρεξη να κυκλοφορήσουν στην πόλη. Το πρωί, 200 άτομα πραγματοποίησαν συγκέντρωση ενάντια στην καταστολή έξω από το Υπουργείο Εσωτερικών. Περίπου 30 συνελήφθησαν. Κάποιοι που προσπάθησαν να φτάσουν στη συγκέντρωση ακινητοποιήθηκαν από μπάτσους που τους βιντεοσκόπησαν και τους πήραν τα στοιχεία. Τελικά όλη η συγκέντρωση αποκλείστηκε για αρκετή ώρα.

Αργότερα την ίδια μέρα έγινε γνωστό ότι οι συλληφθέντες διαδηλωτές, 859 άτομα από διάφορες εθνικότητες, βασανίζονταν απάνθρωπα μέσα στους χώρους κράτησής τους. Ένα αποκαλυπτικό γεγονός για το τι συνέβαινε, ήταν ότι μια κοπέλα από την Αυστρία, η Σύλβια Γιολάντα Μαχόβα, κρατούμενη από τις 26 Σεπτεμβρίου, πήδηξε από τον 2ο όροφο του αστυνομικού τμήματος όπου βασανιζόταν από τους μπάτσους. Οι πληροφορίες έλεγαν ότι η κοπέλα αντιστεκόταν και προσπαθούσε να αποσπάσει τα διακριτικά στοιχεία των αστυνομικών που την ανέκριναν, γι' αυτό και της επιφυλάχθηκε ιδιαίτερη μεταχείριση.

Κάποιοι άρχισαν να απελευθερώνονται σταδιακά χωρίς να είναι γνωστά τα κριτήρια με τα οποία οι υπόλοιποι συνέχιζαν να κρατούνται. Αναφέρθηκε η παρέμβαση των πρεσβειών κι ορισμένων κομμάτων στην τσεχική κυβέρνηση. Αρκετοί κρατούμενοι οδηγούνταν μέχρι τα σύνορα της Τσεχίας και απελευνόνταν σε γειτονικές χώρες. Ενώ για όλους τους συλληφθέντες μια ομάδα δικηγόρων προσπαθούσε να συνεννοηθεί με τις πρεσβείες, υπήρχε και ένας αριθμός Βάσκων κρατούμενων για τους οποίους η κατάσταση ήταν ιδιαίτερα δύσκολη, αφού δεν είχε υπάρξει καμιά επικοινωνία μαζί τους. Τελικά, οι Βάσκοι και οι υπόλοιποι συλληφθέντες από την Ισπανία αφέθηκαν όλοι μαζί ελεύθεροι, αμέσως μετά την κατάληψη του τσέχικου προξενείου στη Βαρκελώνη από αναρχικούς.

Έξω, η πόλη ήταν πια κατεχόμενη από τον αστυνομικό στρατό.

Έγινε εισβολή σε μια κατάληψη στέγης και σ' ένα youth hostel. Πρέπει να σημειώσουμε ότι και τις ημέρες πριν την 26η Σεπτεμβρη, οι μπάτσοι έκαναν διαρκείς ελέγχους στους δρόμους και ζητούσαν τα διαβατήρια. Κατέγραφαν τα ονόματα και έτσι έφτιαξαν τεράστιες "μαύρες λίστες" ακτιβιστών από διάφορες χώρες. Στην Πράγα δεν υπήρχαν πια πολλές δυνατότητες αντίστασης από τους εναπομείναντες διαδηλωτές. Είχαν όμως ήδη ξεκινήσει ενέργειες αλληλεγγύης σε άλλες χώρες. Εκτός από την κατάληψη στη Βαρκελώνη, έγιναν συγκεντρώσεις έξω από τσέχικες πρεσβείες στο Βερολίνο, το Λονδίνο, τη Στοκχόλμη, τις Βρυξέλλες και τη Βιέννη, ενώ στη Βέρνη καταλήφθηκε το τσέχικο προξενείο και στην Αθήνα τα γραφεία της Διεθνούς Αμνηστίας. Τις επόμενες μέρες καταλήφθηκαν τα γραφεία των τσέχικων αερογραμμών στο Άμστερνταμ, όπου οι καταληψίες συνελήφθησαν από την αστυνομία, ενώ στη Γενεύη, δώδεκα ακτιβιστές εισέβαλαν στα

γραφεία του ΔΝΤ, ζητώντας την απελευθέρωση των κρατούμενων της Πράγας.

Σύμφωνα με μια ανακοίνωση των δικηγόρων, η οποία δημοσιεύτηκε στις 2 Οκτώβρη, στη φυλακή του Pankrac εξακολουθούν να βρίσκονται 20 άτομα, έξι γυναίκες και δεκατέσσερις άντρες που αντιμετωπίζουν βαριές κατηγορίες και προέρχονται από τη Γερμανία, τη Ρουμανία, την Ουγγαρία, την Πολωνία, τις ΗΠΑ, την Ουκρανία, τη Δανία, την Ισπανία και την Αυστρία. Ανάμεσα στους κρατούμενους βρίσκεται πιθανότατα και ένας Τσέχος, γεγονός που το τσέχικο κράτος το αρνείται. Στην ίδια ανακοίνωση αναφέρεται ότι οι κρατούμενοι προφυλακίστηκαν μέχρι τη δίκη τους, και εκτιμάται ότι αυτό το διάστημα θα είναι τρίμηνο, εκτός αν οριστούν χρηματικές εγγυήσεις.

* * * *

ΣΤΙΣ 26 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ, τους δρόμους της Πράγας τους πήρε και τους σήκωσε -στην κυριολεξία- η ΑΝΑΡΧΙΑ. Κι αυτό συνέβη τελικά χάρη στη βούληση, τη συντροφικότητα και τον ενθουσιασμό του "μπλε" μπλοκ, που έδωσε ουσιαστικά και το στίγμα της όλης κινητοποίησης. Και αυτό παρά το αμφίβολης σκοπιμότητας σχέδιο της INPEG, το οποίο χώριζε τους διαδηλωτές σε τρεις τάξεις, αφήνοντας την καθεμία να τα βγάλει πέρα μόνη της.

Οι οδομαχίες γύρω από το κογκρέσο και στο κέντρο της πόλης ξεπέρασαν κατά πολύ τη συμβολική καταγγελία του ΔΝΤ και της Παγκόσμιας Τράπεζας. Ο αγώνας για την επίτευξη του στόχου που είχε προπαγανδιστεί ως κοινή επιδίωξη για όλα τα μπλοκ, δηλαδή να εμποδιστεί η Σύνοδος των αφεντικών, ήταν τελικά το ελάχιστο όσων συνέβησαν. Πολλοί ακόμα κι αυτό το στόχο τον εγκατέλειψαν, όπως αναμενόταν αμαχητί, όταν αποχώρησαν από τους δρόμους καταπίνοντας τις κούφιες ρητορείες τους περί δήθεν επανάληψης του "Σηάτλ", όντας συνεπείς με τη συνθηκολογημένη πολιτική τους ύπαρξη, ενώ για τους αναρχικούς η Σύνοδος ήταν ο καταρχήν στόχος που αποτέλεσε το σημείο εκκίνησης για μια ευρύτερη αναμέτρηση.

Αυτό που πρόταξαν οι αναρχικοί με το λόγο και τη δράση τους ήταν το πέρασμα από την διαμαρτυρία στην αντεπίθεση ενάντια

στον καπιταλιστικό-εξουσιαστικό κόσμο. Με αυτή την πεποίθηση διαδήλωσαν κι επέλασαν προς το κογκρέσο, τους μπάτσους που το φρουρούσαν, τους συνέδρους και τα πολυτελή αυτοκίνητά τους, τις αντιπροσωπείες των πολυεθνικών στο κέντρο της πόλης.

Από τα μαυροκόκκινα μπλοκ η μάχη ενάντια στο ΔΝΤ και την Παγκόσμια Τράπεζα ειδώθηκε σαν μέρος του παγκόσμιου κοινωνικού-ταξικού πολέμου και όχι σαν όριό του, σε αντίθεση με τις πολιτικές συμβιβασμού των κομμάτων, των συντεχνιών και των μη-κυβερνητικών οργανώσεων που βλέπουν αυτούς τους μηχανισμούς ως εργαλεία που θέλουν επιδιορθώσεις και τις συνόδους τους ως μια ευκαιρία άσκησης πίεσης και αμοιβαίων παραχωρήσεων. Γι' αυτό και οι φορείς αυτής της πολιτικής έχουν κάθε λόγο να γκρινιάζουν: όντως, καμία συναλλαγή δεν επιτεύχθηκε και τα ρήγματα βάθυναν. Οι αποστάσεις που χώριζαν τα οδοφράγματα

από τη φιέστα των καπιταλιστών δηλώνουν ότι οι σχέσεις μεταξύ των δύο στρατοπέδων, των αφεντικών και των λακέδων τους από τη μια και των εξεγερμένων προλετάριων από την άλλη, είναι και θα είναι ασυμφιλίωτες.

Όλοι ξέρουν ότι αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο το κράτος αντεπιτέθηκε με τέτοια σφοδρότητα. Γιατί στους δρόμους καταργήθηκαν οι προφάσεις της δημοκρατίας που τους «χωράει» όλους, διαμαρτυρόμενους διαδηλωτές και καπιταλιστές. Γιατί τα αφεντικά εκτέθηκαν και η εικόνα ότι ελέγχουν και χειραγωγούν τα πάντα κατέρρευσε. Όχι επειδή δεν έχουν τη δυνατότητα να ελέγξουν τελικά μια πόλη, καταλαμβάνοντάς την στρατιωτικά. Αυτό εξάλλου συνέβη. Αλλά επειδή δεν μπόρεσαν να ελέγξουν τις διαθέσεις όλων των διαδηλωτών, να τους ενσταλάξουν το φόβο και να τους αποθαρρύνουν από το να επιτεθούν. Και αυτό το σθένος, η αλληλεγγύη και η ηθική υπεροχή των αναρχικών που επιτέθηκαν σύσσωμοι στους μπάτσους και τους σύνεδρους, που αντιστάθηκαν για ώρες στα οδοφράγματα απέναντι στις αύρες και τις αντλίες, που χτύπησαν συγκεκριμένους και επιλεγμένους στόχους του κεφάλαιου στην Πράγα και διαδήλωναν όλη μέρα στην πόλη συνθήματα για την Ελευθερία και την Κοινωνική Επανάσταση, ως είναι και η απάντηση στους κουτοπονήρους πολιτικάντηδες που επιχειρήσαν ακόμη μια φορά να μιλήσουν για “πληρωμένους προβοκάτορες” και “ανθρώπους της αστυνομίας”.

Θα υπενθυμίσουμε ότι η εξέγερση είναι πάντα δίκαιη και δεν απολογείται στο σύστημα των αξιών και των κανόνων του υπάρχοντος εξουσιαστικού καθεστώτος, ούτε σ’ αυτούς που συνομιλούν μαζί του. [Ανάμεσα τους και η ανεκδιήγητη, και σχεδόν ανύπαρκτη INPEG, για τις καταδικαστικές της δηλώσεις απέναντι στα γεγονότα της 26ης Σεπτεμβρίου].

Εμείς πάντως τους το είχαμε ήδη πει: “Την κρίσιμη στιγμή δεν θα φοβηθούμε κανέναν τους. Η Πράγα θα γίνει μαύρη και κόκκινη...”

Η δική μας συνειδητή και αέναη κίνηση προς την κοινωνική απελευθέρωση, δεν προωθείται μέσα από τη χειραγώγηση και το ρεφορμισμό αλλά μέσα από την δράση ενάντια στα σύμβολα, τις δομές και τους πραιτωριανούς της τυραννίας.

Τέλος, κόντρα στις λογικές που ενοχοποιούν την εξέγερση μπρο-

στά στα αντίποινα του κράτους, και κόντρα στη θυματοποίηση των συλληφθέντων αγωνιστών της Πράγας, ξέρουμε ότι το πνεύμα της εξέγερσης ήταν που κράτησε τον κόσμο όρθιο, ζωντανό και δραστήριο, ακόμα και όταν οι συνθήκες έγιναν πραγματικά δύσκολες, σχεδόν ανυπέρβλητες. Ξέρουμε ότι το κράτος αποκάλυψε για άλλη μια φορά την τρομοκρατική του φύση επειδή δέχτηκε μια πραγματική επίθεση, με νόημα, αξίες, και ελπίδα για τους αντιστεκόμενους σε όλο τον κόσμο. Και είμαστε σίγουροι ότι αυτό το εξεγερσιακό πνεύμα που ακτινοβολό ελαμψε την νύχτα της 19ης Νοέμβρη 1999 στην Αθήνα, στις 30 Νοέμβρη στο Σιάτλ, και στις 26 Σεπτέμβρη 2000 στην Πράγα θα μεταδοθεί και θα ανάψει κι αλλού...

Μια ομάδα συντρόφων και συντροφισσών από το ελληνικό αναρχικό μπλοκ που συμμετείχε στη "μπλε" πορεία της Πράγας

ΥΓ.1: Να σημειώσουμε ότι στη «μπλε» πορεία υπήρξε και συμμετοχή ετών μπλοκ με δεκάδες αναρχικούς και αναρχικές από την Ελλάδα που αξιοποίησαν προηγούμενες εμπειρίες και συνεισφορές και έδρασαν μαζί με συντρόφους απ' όλο τον κόσμο, σαμποτάροντας τα σχέδια των κρατιστών και των καπιταλιστών. Στην πορεία φώναζαν συνθήματα και κρατούσαν πανώ που έγραφαν "Global Resistance against Capital and State", «Freedom to Political Prisoners Maziotis - Seisidis- Lesperoglou» και «The greek state murders social fighters and immigrants - We don't forget the Anarchist C. Marinos». Αυτό το τελευταίο υποδηλώνει ότι ορισμένοι τύποι που βαρύνονται με την απαξιωμένη στάση τους στη δολοφονία του Χ. Μαρίνου, τον Ιούλιο του 1996, ήταν ανεπιθύμητοι στο μπλοκ και φυσικά κρατήθηκαν μακριά.

ΥΓ.2: Σε ό,τι αφορά τους γραφειοκράτες από τις ελληνικές αντιπροσωπείες συνδικάτων, κομμάτων και οργανώσεων της αριστεράς και της προόδου, καθώς και τους δημοσιογράφους που τους ακολουθούσαν για να τους προβάλλουν, θα πρέπει να αποκαλύψουμε ότι προφανώς πήγαν για να φωτογραφηθούν σε κάποια ήσυχα σημεία της πόλης, όπου τίποτα δεν συνέβαινε, τουλάχιστον όχι με δική τους πρωτοβουλία. Αν εξαρτιόταν άλλωστε από αυτούς το μόνο που θα γινόταν στην Πράγα θα ήταν μια περιφορά κομματικών πανώ. Σε κάθε περίπτωση πάντως, όντας πολύ απασχολημένοι οι αναρχικοί δεν είχαν τον καιρό να ασχοληθούν και μαζί τους..

Ολη την προχθεσινή νύχτα, άλλωστε, όπως όλη την ημέρα χθές η τσέχικη αστυνομία προχωρούσε σε αθρόες συλλήψεις όσων δεν είχαν διαβατήρια, ή απλώς και όσων φαίνονταν από την περιβολή τους ως ύποπτοι! Την προχθεσινή νύχτα, μάλιστα, διεξαγόταν ένας πραγματικός κλεφτοπόλεμος διαδηλωτών και αστυνομίας στο κέντρο της Πράγας, με σπάσιμο βιτρινών καταστημάτων και τ ρ α π ε ζ ώ ν

(πρωταγωνιστές και εδώ οι Έλληνες αναρχικοί) και με δακρυγόνα, κυνηγητό, ξυλοδαρμούς και συλλήψεις από

τα τσεχικά ΜΑΤ. Συγκρούσεις έξω από το Συνεδριακό Κέντρο όπου διεξαγόταν η Σύνοδος του ΔΝΤ, είχαμε και χθες, σε μικρότερη όμως έκταση. Τα τσέχικα ΜΜΕ προβάλλουν σε σημαντικό βαθμό τις βιαιότητες, ενώ η κρατική τηλεόραση χαρακτήρισε τη χθεσινή μέρα ως την "πιο ταραχώδη και βίαιη από το Νοέμβριο του 1989". Η συντηρητική εφημερίδα Lidone Novini παραθέτει σύντομο απολογισμό της προχθεσινής ημέρας σε αριθμούς: 12.000 διαδηλωτές, 11.000 αστυνομικοί, 60 τραυματισμένοι αστυνομικοί, 20 τραυματισμένοι διαδηλωτές, ένας εκ των οποίων σοβαρά (οι διαδηλωτές ήταν πολλοί περισσότεροι, δεν πήγαιναν όμως στα νοσοκομεία από το φόβο της σύλληψης), τουλάχιστον δύο σύνεδροι

τραυματίες, δεκάδες συλληφθέντες, καταστροφές σε τρεις τράπεζες, τέσσερα McDonalds και KFC, καθώς και στην αντιπροσωπεία της Mercedes.

Η επίσης συντηρητική MF Dnes τιτλοφορεί το κεντρικό της ρεπορτάζ "Πόλεμος ξέσπασε στους δρόμους της Πράγας", ενώ στην πρώτη σελίδα δημοσιεύει, επίσης, ξεχωριστό ρεπορτάζ υπό τον τίτλο "Οι Σύνεδροι

φυγαδεύτηκαν από τ ο

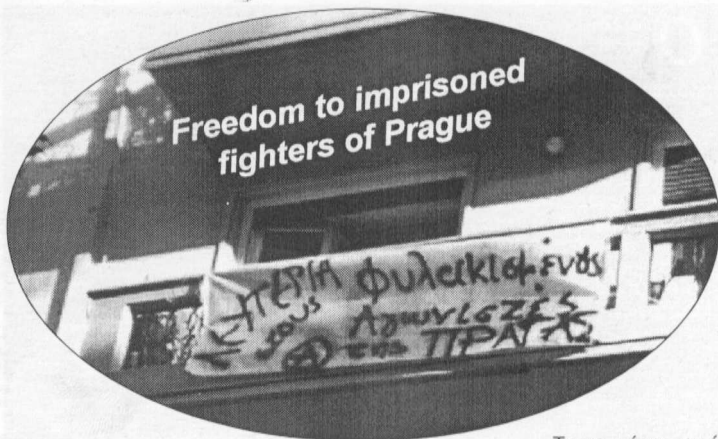

Globalize this!

Σ υ ν ε δ ρ ι α κ ό Κέντρο με το μετρό". Στο ρεπορτάζ περιγράφεται ο όχι και τόσο άψογα οργανωμένος τρόπος εξόδου των συνέδρων από το Κέντρο, αλλά και η ατιμόσφαιρα που επικράτησε. Επισημαίνει μάλιστα με έμφαση πως οι σύνεδροι ενδιαφέρονταν περισσότερο για αυτά που συνέβαιναν έξω και λιγότερο για αυτά που εξετάζονταν εντός.

Η κεντροαριστερή και φιλοκυβερνητική Prdvo τονίζει πως οι ριζοσπάστες διαδηλωτές μετέτρεψαν τη διαμαρτυρία σε καθαρή βία και πως η Πράγα έζησε τις μεγαλύτερες οδομαχίες της τελευταίας τριακονταετίας.

Από το ρεπορτάζ της εφημερίδας "Εθνος", στις 28 Σεπτέμβρη, από την Πράγα.

Τρεις μέρες από τα εξεγερσιακά γεγονότα στους δρόμους της Πράγας και με βάση τις απανωτές πληροφορίες για εκατοντάδες συλλήψεις καθώς και βασανισμούς των συλληφθέντων, 15 σύντροφοι και συντρόφισσες, ανάμεσά τους και ορισμένοι που μόλις είχαν επιστρέψει από την Τσεχία, εισέβαλαν στα γραφεία της Διεθνούς Αμνηστίας στην Αθήνα, όπου ανάρτησαν πανώ και έστειλαν fax με το παρακάτω μήνυμα στην προεδρία, τα υπουργεία εσωτερικών, εξωτερικών της Τσεχίας καθώς και την πρεσβεία της στην Ελλάδα. (Το μήνυμα έλαβαν και οι αναρχικοί σύντροφοι στην Πράγα).

29 September 2000, from the occupied office of Amnesty International in Athens,

We denounce the arrests of hundreds of protesters on the streets of Prague, during the demonstrations against the 55th meeting of the criminal organizations of IMF and the Word Bank.

We denounce the cruel conditions of their imprisonment from the Czech police.

Freedom now to all the imprisoned protesters.

We watch over the prisoners welfare. You have all the responsibility.

Anarchists from Athens

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑ...

Τα γεγονότα της 26ης Σεπτεμβρίου ενάντια
στη σύνοδο του Δ.Ν.Τ. και της Παγκόσμιας Τράπεζας
στην προοπτική της ανάπτυξης του αγώνα ενάντια στην
κυριαρχία των αφεντικών

ΕΚΔΗΛΩΣΗ - ΣΥΖΗΤΗΣΗ

προβολή βίντεο, φωτογραφικό υλικό

ΣΤΟ ΚΑΤΕΙΛΗΜΜΕΝΟ ΚΤΙΡΙΟ
ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΛΕΛΑΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ 37
ΤΕΤΑΡΤΗ 18 ΟΚΤΩΒΡΙΗ, 7μμ

ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΟΙ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΙ

Seattle, Νοέμβρης 1999

BLACK BLOCK ATTACK !

Κύκλος της Φωτιάς